

עפ"ת 8362/07/21 - יעל אודם נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 8362-07-21 אודם נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 10500868608

בפני	כבוד השופט עמית י' צלקובניק
מערער	יעל אודם
נגד	
משיבה	מדינת ישראל
המערער באמצעות עו"ד גולן	
המשיבה באמצעות עו"ד בניטה	

פסק דין

ערעור על החלטת בית משפט קמא (כב' השופטת מ' כהן) בהמש 4454-05-21 מיום 24.5.21 לפיה נדחתה בקשת המערער מיום 11.5.21 למתן הארכת מועד להישפט הנוגעת לעבירה של שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית במהלך נהיגה ביום 30.6.20 לגביה התקבלה הודעת תשלום קנס שניתן היה לשלמו עד יום 4.4.21.

המערער טענה בבקשה לבית משפט קמא, כי העבירה תועדה במצלמה, וכי רק לאחר זמן נודע למערער כי מיוחסת לה עבירה, נוכח כך שהרכב הנמצא בשימושה של המערער, רשום על שם המעסיק. בנוסף נטען כי לא הוצג צילום של העבירה, וכי המערער כופר בביצועה. עם זאת, אין חולקין כי הקנס שולם ביום 24.11.20, ובבקשה שהוגשה לבית משפט קמא נטען כי הקנס שולם על ידי בעלה של המערער כדי למנוע צבירת תוספת פיגורים; לנוכח תשלום הקנס נדחתה בבקשתה של המערער למשטרת ישראל להישפט בגין העבירה.

בית המשפט קמא נימק את דחיית הבקשה בכך שלא הוגש על ידי המערער תצהיר הנוגע לטענות שהעלתה, ודי בכך לדחיית הבקשה; בכך שבתשלום הקנס יש לראות הודאה, גם אם נטען ששולם ב"שגגה"; ובכך שמערער אינה מעלה כל טענה קונקרטית כנגד ביצוע העבירה ולא ניתן להסתפק בכפירה כללית לביסוס טענה של עיוות דין.

בהודעת הערעור חוזר ב"כ המערער על עיקר הטענות שעלו בבקשה שהוגשה לבית משפט קמא.

המשיבה מטעמה הציגה את תצלום העבירה, שלא עמד בפני בית משפט קמא.

על פי הוראת סעיף 229(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, תשמ"ב-1982, "שילם אדם את הקנס רואים אותו כאילו הודה באשמה בפני בית המשפט, הורשע ונשא את עונשו". המערער היתה מודעת לכך שיוחסה לה עבירה של שימוש בטלפון שלא כדין, והטענה כי בעלה שילם את הקנס בשל רצון להימנע מתוספת פיגורים, אינה מסייעת, שכן אין בטענה זו כדי להוות נימוק מיוחד למתן הארכת מועד, והבקשה לבית משפט קמא הוגשה כמעט שנה לאחר מועד ביצוע העבירה, וכמחצית השנה מאז ששולם הקנס.

המערערת אינה כופרת בכך שנהגה ברכב; יתר על כך, בתצלום העבירה שבוצע במצלמה המשטרתית, נראה בבירור כי הנהגת אוחזת בטלפון מעל הדשבורד כשפניה מופנות לעבר הטלפון, כשהיא נחזית כבוחנת את המסך. בנסיבות אלה לא ניתן לקבל טענה של עיוות דין.

נוכח האמור נדחה הערעור.

ניתן היום, א' חשוון תשפ"ב, 07 אוקטובר 2021, בהעדר הצדדים.

המזכירות תעביר פסק הדין לצדדים באמצעות נט המשפט.